

Sygekasseloven ikke været nogen Bestemmelse i saa Henseende tidligere, men jeg maa forudsætte, at naar man ikke kan være Medlem af en statsanerkendt Sygekasse uden samtidig at være invalideforsikret, følger deraf, at man ikke kan være sygeforsikret, uden at man har Indfødsret og er bosat her i Riget. Denne Bestemmelse i § 1 synes mig altsaa rettere at høre hjemme i Sygekasseloven.

§ 1 giver Udtryk for dette, at Forsikringen er delvis tvungen, delvis frivillig derigennem, at Sygekasseforsikring er frivillig, men i det Øjeblik, man tegner sig som Medlem af en statsanerkendt Sygekasse, er man pligtig at være ogsaa invalideforsikret og at indbetale den Invalideforsikringspræmie, som kræves af de sygeforsikrede. Vi for vort Vedkommende har jo aldrig kunnet godkende Princippet om den tvungne Forsikring, vi har altid ment — og er derved i Overensstemmelse med det ærede Medlem (Steinke), som talte paa Socialdemokratiets Vegne om Invalideforsorg —, at en tvungen Invalideforsikring kunde vi ikke være Tilhængere af, idet vi mener, at Sagen først og fremmest burde ordnes som et Forsørgelsesspørgsmaal, ikke som et Forsikringspørgsmaal. Her er det, Forskellen mellem den højtærede Indenrigsminister og hans Parti paa den ene Side og os paa den anden Side ligger. Vi mener, at baade Invaliderne og de kronisk syge burde være under Statens Forsorg i Stedet for at tvinges ind under Forsikring. Vi har ikke dette Standpunkt i Kraft af denne eller hin socialdemokratiske eller socialistiske Tankegang, men ud fra den simple Betragtning, at vi altid har fundet rigtigt og ret at mindske den økonomiske Ulighed i saa stor Udstrækning som overhovedet muligt, og der er her Tale om Mennesker, hvis Formues- og Indtægtsomstændigheder er af den Beskaffenhed, at vi er i Stand til gennem en dybtgaaende social Lovgivning om dette Forhold at mindske den sociale Ulighed i nogen Grad. Imidlertid frembyder Lovforslaget, som ogsaa udtalt af andre ærede Medlemmer, saa store Fordele, at vi ikke vil modsætte os det, men tage Forholdene, saaledes som de ligger for os. De Herrer har jo Magten i Øjeblikket, og de skal ogsaa have Æren, om jeg saa maa sige, for de Forringelser, der fremkommer, set i Relation til det Lovforslag, som tidligere var fremme.

Der er midlertid en Bestemmelse i § 4, som jeg gerne vil henlede Opmærksomheden paa, og som jeg synes er urimelig. Den angaar ganske sikkert en hel Del Mennesker, som ikke er forsikret paa anden Vis end

netop gennem den Invalideforsikring, der her kræves. § 4 i det foreliggende Invalide-lovforslag siger, at forsikrede, der oppebærer Pension eller anden aarlig Understøttelse fra Stat eller Kommune, kan ikke oppebære Invaliderente i Henhold til denne Lov. Det ærede Medlem, som talte sidst, nævnte denne Bestemmelse og fandt, at den var saa lige til og saa naturlig. Jeg er ikke sikker paa, at det ærede Medlem har Ret. Jeg tror tværtimod, der her er et Forhold, der trænger til den nøjeste Overvejelse, og jeg tror oven i Købet, at der her er en Lapsus, som man ikke har været opmærksom paa i Folketinget, men som det bliver nødvendigt at ændre, før Forslaget forlader dette Ting. Forholdet ligger nemlig saaledes, at vi har en hel Mængde Statstjenestemænd i statsanerkendte Sygekasser, men disse Statstjenestemænd er forsikrede paa anden Vis. Man har en Ulykkesforsikringslov, som siger, at Stat og Kommune yder deres Arbejdere Erstatning efter Lovens Regler. De er altsaa sikrede i denne Henseende; Stat og Kommune har forsikret deres Arbejdere selv, ikke paa den Maade, at de er forsikrede mod en vis aarlig Præmie, men saaledes, at de faar en vis Understøttelse udbetalt i det Øjeblik, de kommer til Skade. Selv om baade Stat og Kommune er juridiske Personer, har de ikke Forsikringspligt i Henhold til Ulykkesforsikringsloven. Invaliditetsforsikringsforslaget, som her er Tale om, siger, at Ulykkesforsikringslovgivningen er afgørende ogsaa for Forsikringen med Hensyn til Invaliditet. Nu er Forholdet dette, at man har en Tjenestemandsløvs, hvis § 50 siger, at Tjenestemandene skal betale 2½ pCt. af Lønningen til Sikring af Pension. Det vil sige, at hvis en Tjenestemand f. Eks. har 4 Aars Pensionsanciennet, vil der altid være sikret ham et Beløb, som er større end det Beløb, der her er Tale om, i Invaliderente. Men det forekommer mig at være urimeligt, at man siger til Statstjenestemandene: I skal betale 2½ pCt. til jeres Pensionsfond og endvidere skal I, dersom I overhovedet vil være Medlemmer af de statsanerkendte Sygekasser, betale 4 Kr. 80 Ø. aarlig, men dersom Invaliditet indtræder, og I faar Pension i Henhold til Tjenestemandsløven og har f. Eks. 4 Aars Pensionsanciennet, faar I overhovedet ikke nogen Gavn af den Præmie, I har betalt. Det er noget, man vist ikke har været opmærksom paa i Folketinget, men her maa en Ændring til. Man kan ikke forlange, at disse Medlemmer skal betale Tilskud til deres Pension og i en anerkendt Sygekasse betale Bidrag til Invalideforsikringen, men sam-